

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 7507202946
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7507202946.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: Z.G., nar. XX. K. XXXX, bytom Q., o vymoženie 2.619,96 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 12Er/598/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. decembra 2018, č. k. 12CoE/106/2018-64, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh oprávneného na prerušenie konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

Povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. decembra 2018, č. k. 12CoE/106/2018-64, potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice - okolie zo 7. februára 2018, č. k. 12Er/598/2007-17, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Odvolací súd tiež zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V prípade, ak by dovolací súd nepostupoval v zmysle vyššie uvedeného oprávnený navrhol, aby dovolací súd sám konanie prerušil a obrátil sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) s návrhom na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, predmetom ktorého bude posúdenie súladu ust. § 243f zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.) dovolateľ zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie rozhodnutia podľa ust. § 451 ods. 3 C. s. p. dovolací súd uvádza v nasledovných bodoch:

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

5. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

6. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodnom ustanovení vo vzťahu k opravným konaniam, teda anik dovolaciemu konaniu, neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability. (K uvedenému pozri tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, 2Oboer/13/2018 a 5Oboer/25/2018). Tento záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, sp. zn. I. ÚS 281/2018, sp. zn. I. ÚS 259/2018 a I. ÚS 74/2019.

7. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané (31. decembra 2018) a dovolacie konanie začaté (17. apríla 2019) už za účinnosti novej právnej úpravy. Na toto dovolacie konanie, z hľadiska prípustnosti dovolania, bolo potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá vylúčila prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, preto nemožno považovať za procesne prípustné.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p. dovolací súd zamietol z dôvodu, že na takýto postup neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje zákon č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dovolací súd celkom zjavne nie je oprávnený na podanie návrhu o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže nevyhnutným predpokladom na podanie takého návrhu je spojitosť konania pred všeobecným súdom s všeobecným právnym predpisom, o súlade ktorého by mal ústavný súd rozhodnúť. Vzhľadom k tomu, že v predloženej veci je prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného v exekučnom konaní ex lege vylúčená ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (dôsledkom čoho je odmietnutie dovolania bez jeho vecného prejednaní), spojitosť konania pred dovolacím súdom s namietaným všeobecným právnym predpisom (§ 243f Exekučného poriadku) tu absentuje.

10. V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť na uznesenie ústavného súdu z 9. novembra 2004, sp. zn. PL. ÚS 7/04, uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II/2004 pod č. 112/2004, v zmysle ktorého: „Legitímácia všeobecného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpokladá spojitosť konania pred všeobecným súdom vyjadrenú tak, že podaniu návrhu musí predchádzať rozhodovacia činnosť takého súdu. V tejto rozhodovacej činnosti ako zákonom upravenom postupe je potrebné podľa úsudku všeobecného súdu vyložiť a použiť všeobecne záväzný právny predpis, ktorého nesúlad s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Rozhodovacia činnosť všeobecného súdu v zmysle § 18 ods.

1 písm. d/ zákona o ústavnom súde (teraz § 74 písm. d/ zákona č. 314/2018 Z.z. - pozn. dovolacieho súdu) ústavný súd preto chápe ako postup, v ktorom po začatí konania všeobecný súd smeruje k rozhodnutiu vo veci samej, t. j. k výroku o tom, čo je požadované v návrhu na začatie konania (v žalobe) a v jeho odôvodnení. Ak v tomto postupe nemá miesto interpretácia a aplikácia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorého vyslovenie nesúladu všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, potom nie je splnený základný predpoklad na ochranu ústavnosti poskytovanú ústavným súdom v konaní podľa čl. 125 ústavy, za ktorý treba považovať len také konanie o súlade právnych predpisov začaté všeobecným súdom, ktorému predchádza konanie pred všeobecným súdom, v ktorom má materiálne dôjsť (podľa obsahu prítomného návrhu) k použitiu napadnutého ustanovenia zákona, t. j. k subsumpcii skutkového stavu pod napádanú právnu normu (právne normy). Tento predpoklad nie je splnený, ak k takému použitiu napadnutého ustanovenia nielenže nedochádza, ale pre nedostatok procesných podmienok alebo zjavnú neopodstatnenosť žaloby ani nemôže dôjsť. Ak všeobecný súd napriek tomu, že nie sú splnené tieto dva kumulatívne predpoklady jeho aktívnej legitímácie na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov, podá návrh na také konanie, je návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou.“

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že v konaní úspešnému povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. (bližšie pozri rozhodnutie R 72/2018 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.